

2015. március 21., szombat

Jn 7,40-53

A főpapok kérdezték a szolgálókat, hogy miért nem fogták el Jézust. *„Még soha ember úgy nem beszélt, mint ahogyan ez az ember szól.”* – válaszolták.

Ellenszenves az előljárók viselkedése: Jézus csodatetteket visz végbe, úgy tanít, mint eddig soha senki, mégis eltüntetni igyekeznek Őt ahelyett, hogy meghallgatnák. A kényelem nagy úr és sok nagyszerű dolog kerékkötője.

Jézus tettei, tanítása nem hagy nyugtot az embernek.

Nekünk mennyire fényes jelre, milyen erejű impulzusra van szükségünk, hogy mozduljunk, hogy a tettek mezejére lépjünk?

A tömeg, amely nem ismeri a törvényt sokkal fogékonyabb volt a tanításra (meghallgatására) , mint a tudós főpapok és előljárók az egy szem Nikodémus kivételével. A tudásom, az iskoláim, a tapasztalataim nem vakítanak el? Megvan-e bennem még a kereső ember nyitottsága, készsége az alakulásra, fejlődésre?

Papp Gábor, Budapest